Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 46 338 van 16 juli 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X – X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 17 mei 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. NOTENBAERT, die loco advocaat R. VAN DER SIJPE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 25 december 2009 België binnenkwamen, verklaren er zich op 22 januari 2010 vluchteling.

1.2. De Commissaris-generaal verwerpt de asielaanvragen van verzoekers in de beslissingen van 4 mei 2010, verstuurd op 4 mei 2010.

1.3. De bestreden beslissing van verzoeker geeft de feiten die aan de basis van zijn asielaanvraag liggen als volgt weer:
"U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn van Slavische origine, afkomstig uit Šuto Orizari (gemeente Skopje). U bent religieus gehuwd met S. R. (…) (O.V. X). Zowel uw ouders als die van uw

partner waren aanvankelijk tegen jullie relatie omdat jullie van verschillende origine zijn. Uw vader aanvaardde uiteindelijk de relatie op voorwaarde dat uw partner zich tot het orthodoxe geloof zou bekeren, hetgeen zij ook deed. Omdat u een bruine huidskleur hebt, werd u al uw hele leven op verschillende vlakken gediscrimineerd door etnische Macedoniërs. Op straat werd u regelmatig uitgescholden en beledigd door etnische Albanezen. Ook uw vader en grootvader hadden met dergelijke problemen te kampen. De Macedoniërs en de Albanezen noemden u een Roma. U stelde dat ze dit doen omwille van uw huidskleur, omdat u in een Roma-gemeente woonde en ook omdat uw partner van Roma-origine is. U bent evenwel van Macedonische (Slavische) origine en belijdt het orthodoxe geloof. Omdat u als een Roma werd beschouwd, had u moeilijkheden om werk te vinden en op de werkvloer werd u gediscrimineerd door uw bazen. U werkte gedurende twee jaar en acht maanden, tot aan de economische crisis, bij het staalbedrijf ArcelorMittal. Sinds twee jaar verkocht u textiel op de markt. U werd daar echter voortdurend bedreigd door Albanezen die wilden dat u weg zou gaan van de markt. Op een dag in november 2009 werd u op de markt aangevallen door drie à vier Albanezen die u sloegen en uw koopwaar afnamen. U kon niets tegen hen ondernemen en niemand van de andere marktkramers kwam u te hulp. U bent nooit naar de politie gegaan om klacht in te dienen tegen uw aanvallers omdat u van mening bent dat de politie toch niets voor u zou doen wegens uw donkere huidskleur. Door al deze negatieve ervaringen kreeg u psychische problemen, waarvoor u in Macedonië in behandeling was bij een psychiater. U was tevreden over deze behandeling en ook over de medicatie die deze arts u voorschreef. In Macedonië is bepaalde medicatie echter maar moeilijk te verkrijgen. U stelde dat sommige artsen jullie niet zo goed behandelden. Ook uw kinderen kregen te maken met discriminatie. Zo werd uw dochter M. (…) door de andere kinderen op school gepest omdat ze Roma is. Om al deze redenen besloot u het land te verlaten. Op 25 december 2009 vertrok u samen met uw partner, S. R. (…) (O.V. 6.564.027) en jullie twee minderjarige dochters met het vliegtuig vanuit Skopje naar België. U kwam in België aan op 25 december 2009 en vroeg op 22 januari 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw paspoort, uitgereikt op 02/12/2009 te Skopje, uw rijbewijs, uitgereikt op 04/01/1994 te Skopje, uw geboorteakte, uitgereikt op 18/11/2008 te Skopje, uw doopcertificaat, uitgereikt op 08/05/1975 door de Macedonische Orthodoxe Kerk, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 04/11/1997 te Skopje, verschillende medische attesten uit Macedonië en de bevestiging van de boeking van uw vliegtuigtickets."

De bestreden beslissing van verzoekster geeft de feiten die aan de basis van haar asielaanvraag liggen als volgt weer:
"U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn, van Roma-origine, afkomstig uit Šuto Orizari (gemeente Skopje). U bent religieus gehuwd met A. V. (…) (O.V. 6.574.345), een etnische Macedoniër. Uw partner verkocht textiel op de markt. Hij werd regelmatig bedreigd door etnische Albanezen die wilden dat hij zou weggaan van de markt. Op een dag in november 2009 werd hij door enkele Albanezen in elkaar geslagen die zijn koopwaar afnamen. Toen uw partner daarna thuiskwam, belde hij of zijn vader de politie op. De politie is echter niet gekomen. Uw partner kreeg psychische problemen, waarvoor hij in behandeling was bij een psychiater. Uw dochter M. (…) werd op school gepest door de andere kinderen omdat ze Roma is. Daarom bent u meerdere keren gaan praten met haar leerkracht. De leerkracht wilde uw dochter wel helpen, maar ze kon niet altijd verhinderen dat uw dochter nog gepest werd door de andere kinderen. Als u met uw kinderen naar de dokter ging, wilden sommige artsen u niet helpen of onderzochten ze uw kinderen niet grondig. Om al deze redenen besloten jullie het land te verlaten. Op 25 december 2009 vertrok u samen met uw partner en jullie twee dochters met het vliegtuig vanuit Skopje naar België. U kwam in België aan op 25 december 2009 en vroeg op 22 januari 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u volgende documenten voor: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 29/05/2005 te Skopje, uw paspoort, uitgereikt op 02/12/2009 te Skopje, uw geboorteakte, uitgereikt te Skopje op 04/08/1978, een afschrift van uw geboorteakte, uitgereikt op 04/12/2008 te Skopje, uw doopcertificaat, uitgereikt op 04/11/2001 door de Macedonische Orthodoxe Kerk, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 24/03/1995 te Skopje, de geboorteakte van uw dochter M. (…), uitgereikt op 30/07/2002 te Skopje, de geboorteakte van uw dochter S. (…), uitgereikt op 20/09/2004 te Skopje, het paspoort van uw dochter M. (…), uitgereikt op 02/12/2009 te Skopje en het paspoort van uw dochter S. (…), uitgereikt op 02/12/2009 te Skopje."

Verzoekers betwisten het feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing van verzoeker stelt vast dat hij er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voor zijn problemen met de Albanezen op de markt geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;
- verzoeker heeft ook nagelaten om beroep te doen op de andere mogelijkheden tot bescherming die in Macedonië voorhanden zijn;
- verzoekers legden voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen af over het voorval in november 2009 op de markt;
- het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in;
- het beleid van de Macedonische overheid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging;
- de Macedonische overheid neemt maatregelen om de toegang van de Roma tot de arbeidsmarkt, de gezondheidszorg en het onderwijs te bevorderen.

De bestreden beslissing van verzoekster stelt vast dat zij er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omdat uit haar verklaringen blijkt dat zij haar asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als haar echtgenoot en in het kader van de asielaanvraag van haar echtgenoot een weigeringsbeslissing werd genomen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het eerste middel voeren verzoekers de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.
Verzoekers voeren aan dat zij een geloofwaardig en samenhangend asielrelaas hebben afgelegd en dat de tegenstrijdigheid in hun verklaringen bezwaarlijk op wezenlijke wijze de geloofwaardigheid kan ondermijnen.
Verzoekers verwijzen verder naar een persmededeling van 16 april 2010 van het Nationale Roma Centrum waaruit blijkt dat de problemen van de Roma verre van opgelost zijn en de discriminatie van de Roma-gemeenschap in Suto Orizari recent weer een hoogtepunt bereikte toen de politie de goederen van Romahandelaars op de markt van Suto Orizari in beslag nam. Verschillende organisaties veroordeelden dit politieoptreden als discriminerend ten aanzien van de Roma. De Macedonische overheid beantwoordde hun protestschrijven niet.
Volgens verzoekers is er dan ook geen reden om hen niet als vluchteling te erkennen.

2.1.2. Verzoekers maken niet aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar Macedonië moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag veronderstelt een voortdurende en systematische schending van mensenrechten waartegen een staat niet wil of niet kan beschermen. Discriminatie zal op zich niet noodzakelijk als vervolging worden beschouwd (RvS 6 mei 2009, nr. 193.050). Uit het administratief dossier blijkt dat de Macedonische overheid maatregelen neemt om de toegang van de Roma tot de arbeidsmarkt, de gezondheidszorg en het onderwijs te bevorderen en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De verwijzing naar het politieoptreden op de markt van Suto Orizari volstaat niet om deze vaststellingen te weerleggen en om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekers verduidelijken niet waarom het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden zouden zijn.

2.2.1. In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.
Verzoekers stellen dat ze duidelijk een risico op een onmenselijke behandeling lopen.
Verzoekers voeren aan dat ze de bescherming van hun land niet konden inroepen. Ze verwijzen hiervoor naar de eerder genoemde gebeurtenissen op de markt van Suto Orizari en naar een rapport van de Raad van Europa waaruit blijkt dat burgers geen vertrouwen hebben in het gerecht.
Verzoekers stellen dat het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden zijn doordat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met deze actuele informatie.

2.2.2. Verzoekers maken niet aannemelijk dat ze zich niet onder de bescherming van hun land van herkomst kunnen stellen. Verzoekers zijn immers nooit naar de politie of het gerecht gegaan om klacht in te dienen of beroep te doen op bescherming. Het feit dat burgers geen vertrouwen hebben in het

gerecht volstaat niet als reden en bewijst ook niet dat het gerecht niet optreedt. Ook de gebeurtenissen op de markt van Suto Orizari tonen niet aan dat de Roma in het algemeen of verzoekers in hun geval niet zouden kunnen rekenen op bescherming vanwege de overheid. Aldus tonen verzoekers niet aan dat ze nood hebben aan subsidiaire bescherming.

Door te stellen dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met bovenstaande informatie tonen verzoekers niet aan dat de bestreden beslissingen in wanverhouding staan tot de motieven waarop ze steunen, noch dat de motieven niet kenbaar of feitelijk juist zouden zijn of dat ze de beslissingen niet zouden kunnen dragen en verantwoorden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. ROSIER A. VAN ISACKER